

A Fővárosi Ítéltábla a Halász Gábor Ügyvédi Iroda által képviselt I. rendű és a II. rendű felpereseknek a Dr. Deák József Sámuel Ügyvédi Iroda által képviselt alperes ellen kártérítés iránt indított perében, amelybe az alperes pernyertességének előmozdítása érdekében a jogi képviselő nélkül eljáró Alperesi beavatkozóbeavatkozott, a Fővárosi Törvényszék 2016. március 2. napján kelt 31.G.40.812/2014/31. számú ítéletével szemben a felperesek által előterjesztett fellebbezés folytán indult másodfokú eljárásban meghozta az alábbi

í t é l e t e t :

A Fővárosi Ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletét helybenhagyja.

Kötelezi a felpereseket, hogy személyenként 15 napon belül fizessenek meg az alperesnek 200.000 (kétszázezer) forint + áfa – 200.000 (kétszázezer) forint + áfa ügyvédi munkadíjból álló másodfokú eljárási költséget, valamint külön felhívásra az államnak 1.250.000 (egymillió-kétszázötvenezer) forint – 1.250.000 (egymillió-kétszázötvenezer) forint feljegyzett fellebbezési illetéket.

Az ítélet ellen fellebbezésnek nincs helye.

I n d o k o l á s

A felperesek módosított keresetükben 2010. december 31-től a ... Vásárcsarnok és Piac (régi piac) bezárásának időpontjáig évi 30.000.000 forint egymás között őket fele-fele arányban megillető összegű általános kártérítés, és a minden év december 31-én esedékesé váló összeg után annak törvényes mértékű kamata megfizetésére kérték kötelezni az alperest. Tényként adták elő, hogy az alperes a 2001. május 17-ei képviselő-testületi határozatban foglalt és a jogelődjükkel 2001. december 17-én kötött megállapodásból eredő kötelezettségének elmulasztásával kárt okozott, mert az új piac használatbavételi engedélyének kiadásától számított 30 napon belül nem gondoskodott a régi piac bezárásáról. Azáltal, hogy együtt működik két piac, az új piac forgalma kisebb. A felperesek a ... Piac Kft.-vel mint engedményezővel kötött, 2015. április 22-én kelt engedményezési szerződésre alapították az igényüket.

Az alperes a kereset elutasítását kérte. Elsődlegesen arra hivatkozott, hogy a 2001. december 17-ei megállapodás nem jött létre, amennyiben azt az alperesi beavatkozó, a korábbi polgármester aláírta, úgy álképviselőként járt el. Másodlagosan a megállapodás érvénytelenségére hivatkozott, hangsúlyozva, hogy azt a képviselő-testület nem hagyta jóvá. Utalt a 30/1996. (V. 24.). önkormányzati rendeletben (Vagyonrendelet) foglaltakra, amely szerint a piac a korlátozottan forgalomképes vagyonát képezi, az azzal való tulajdonosi rendelkezés főszabályként a képviselő-testületet illeti meg. Az önkormányzatokról szóló 1990. évi LXV. törvény (a továbbiakban: Ötv.) 9.

§ (2) bekezdése szerint annak használatba adása is a képviselő-testület hatáskörébe tartozik. A piac megszüntetésével kapcsolatos bármilyen nyilatkozatot a polgármester kizárólag a képviselő-testület jóváhagyásával tehetett volna. Ilyen jóváhagyás hiányában a megállapodás semmis. Hangsúlyozta, hogy a 2001. május 17-ei képviselő-testületi határozat csupán a szándéknyilatkozatát tartalmazza arra vonatkozóan, hogy az új piac felépülését követően a régi piacot megszünteti. Amennyiben a megállapodás létrejött, úgy az a Ptk. 200. § (2) bekezdésébe ütközik tekintettel arra, hogy annak aláírására az Ötv. 9. § (1) bekezdésébe ütköző módon került sor. Ezen túl állította, hogy jogellenes magatartást nem tanúsított, és vitatta a követelés járadékszerű jelleggel előterjesztett összecszerűségét is.

Az elsőfokú bíróság a keresetet elutasította és kötelezte az I. és II. rendű felpereseket az alperes részére egyenként 1.281.430 forint perköltség, míg a Magyar Államnak felhívásra egyenként 739.500 forint kereseti illeték megfizetésére.

Határozata indokolásában tényként rögzítette, hogy a felperesek jogutódjai az ... Gépészeti és Szolgáltató Kft-nek, amely új vásárcsarnok felépítését tervezte. Az alperesi önkormányzat fenntartásában a kerületben már működött piac. Az akkori polgármester, az alperesi beavatkozó az alperes képviselő-testületi ülésére a 164/2001/04.26. számú határozati javaslatot terjesztette elő, amely szerint a képviselő-testület úgy dönt, hogy az ... Gépészeti és Szolgáltató Kft. kizárólagos tulajdonát képező ingatlanokra létesítendő új vásárcsarnok építése és kivitelezése kapcsán megállapodást köt és felhatalmazza a polgármestert annak az önkormányzat nevében történő aláírására. A határozati javaslat mellékletét képezte egy három oldalas megállapodás tervezet, amely szerint az új vásárcsarnok létesítésével párhuzamosan a régi vásárcsarnok megszüntetésre kerül. A határozati javaslat nem került elfogadásra, a képviselő-testület 231/2001.(V.17.) Kt határozatában azt a szándékát fejezte ki, hogy a működő ... Vásárcsarnokot és Piacot megszünteti azt követően, hogy az új piac felépül. 2009. február 19-án jogerőre emelkedett a ... Piac Kft. beruházásában felépített piac fennmaradási és használatbavételi engedélye. 2015. április 22-én a perben nem álló ... Piac Ingatlankezelő és Ingatlanhasznosító Kft. mint engedményező, valamint az I. és II. rendű felperesek mint engedményesek között engedményezési szerződés megkötésére került sor, amelynek 4. pontjában rögzítésre került, hogy az engedményező minden, a Budapest ... Kerületi Önkormányzattal szembeni és a régi piac megszüntetésének elmaradásából eredő kártérítési igényét egymás közt egyenlő arányban a felperesekre engedményezi.

Az elsőfokú bíróság jogi indokolásában rögzítette, hogy a felperes kártérítési igényét kifejezetten a régi piac bezárásának elmaradásával összefüggésben és az új piac használatbavételi engedélyének megszerzését követő időszakra vonatkozóan elmaradt haszonként terjesztette elő. Elsősorban azt kellett vizsgálnia, hogy létrejött-e az a felperes által hivatkozott, 2001. december 17-ére datált megállapodás, amelyben az alperes kötelezettséget vállalt az önkormányzati fenntartású piac bezárására a felperesi érdekkörben megvalósuló beruházásban épülő vásárcsarnok használatbavételi engedélyének jogerőre emelkedését követő 30 nap elteltével. A megállapodáson feltüntetett aláíró személyek ... József és alperesi beavatkozó személyes meghallgatása alapján arra a következtetésre jutott, hogy az alperesi beavatkozó általi aláírás megtörténte kétséges, a felperesi törvényes képviselő személyes előadása pedig a szavahihetőségét is kétségessé tette. Utalt arra, hogy a felperes 2010. május 6-ig egyetlen alkalommal sem említette, hogy az alperesnek határidőhöz kötött szerződéses kötelezettsége van a régi piac bezárásra és a 2010. februári képviselő-testületi ülésen a felperes képviselőjében eljáró dr. N. Z. maga is alá nem írt megállapodásra hivatkozott. A felperes által e vonatkozásban indítványozott tanúbizonyítást arra tekintettel utasította el, hogy az alperesi beavatkozót a polgármesteri székben követő két polgármestertől az okirat keletkezésének körülményeit illetően releváns nyilatkozat nem várható. Dr. N. I. volt jegyző tanúkénti

meghallgatását azért mellőzte, mert tevékenysége a 2001. májusi képviselő-testületi határozatot megelőző időszakra tehető. Azt a körülményt pedig, hogy az alperesi beavatkozónak szándéka volt a szerződést aláírni, azért nem tartotta szükségesnek bizonyítani, mert a beavatkozó az alperes képviselő-testületétől kért felhatalmazást a szerződés aláírására nem kapta meg. Osztotta az alperes arra vonatkozó álláspontját, hogy az alperesi beavatkozó felhatalmazás hiányában képviseleti jogkörét túllépve írta alá a megállapodást, azaz álképviselőként járt el. A piac bezárása tekintetében a polgármester önállóan nem volt jogosult dönteni, ez a jogkör nem minősült a képviselő-testületől a polgármesterhez delegált hatáskörnek. E tekintetben a kötelezettségvállaláshoz a képviselő-testület döntésére volt szükség. Szerződési akarat és annak alperes általi kifejezése hiányában a régi Ptk. 205. § (1) bekezdésében írt feltételek hiánya miatt nem jött létre szerződés a felek között. Utalt arra, hogy az alperest megillető jogokat döntéshozó szerve, a képviselő-testület útján gyakorolja, a képviselő-testület pedig nem hatóság az alperestől független harmadik személynek nem tekinthető. A régi Ptk. 348. § (1) bekezdése szerinti munkáltatói kártérítési felelősség szabályait azért nem tartotta alkalmazhatónak, mert az alperesi beavatkozó esetleges jogellenes magatartása – amennyiben a megállapodás általa ténylegesen aláírásra került – maga az álképviselet volt. Mivel pontosan tisztában volt azzal, hogy a megállapodás aláírására szükséges felhatalmazással nem rendelkezik, ezért rosszhiszemű álképviselőnek minősül, aki a régi Ptk. 224. § (3) bekezdése szerint teljes kártérítéssel tartozik. Erre tekintettel az álképviselet folytán nincs olyan megállapodás a felek között, amelynek megsértéséből eredő jogellenes károkozásért az alperes felelőssége megállapítható. Megállapodás hiányában vizsgálta azt is, hogy az alperesnek a 231/2001.(V.17) KT határozata alapján fennállt-e kötelezettsége a piac bezárására. Megállapította, hogy a határozat nem tartalmaz konkrét kötelezettségvállalást, az önkormányzat csupán egy szándéknyilatkozatot tett arra, hogy amennyiben bizonyos körülmények fennállnak, teljesülnek, úgy szándéka van az önkormányzati fenntartású régi piacot bezárni. A határozat sem határidőt, sem kötelezettségvállalást a piac bezárására nem tartalmaz. Az alperesnek a piacbezárás elmaradásával összefüggő kárfelelősségét nem látta megállapíthatónak károkozó magatartás és okozati összefüggés hiányában, amely folytán a szerződésen kívüli kártérítési igény a régi Ptk. 339. § (1) bekezdése értelmében nem megalapozott.

Az ítélettel szemben a felperesek terjesztettek elő fellebbezést, melyben elsődlegesen annak kereseti kérelmük szerinti megváltoztatását, másodlagosan pedig az elsőfokú ítélet hatályon kívül helyezését és az elsőfokú bíróságnak újabb tárgyalásra és újabb határozat hozatalára utasítását kérték. Eljárási szabálysértésként arra hivatkoztak, hogy az elsőfokú bíróság a beavatkozás megengedéséről határozatot nem hozott, ezért Alperesi beavatkozó az eljárás során csak tanúként lett volna meghallgatható. Ezt meghaladóan a kötelező jogi képviselet hiányában nem tehetett hatályos nyilatkozatot. Kifejtették ugyanakkor, hogy az alperesi beavatkozó a perbeli megállapodással kapcsolatban egyértelműen nyilatkozott tett a saját aláírása és a megállapodás másolati példányára általa rávezetett szöveg tekintetében. Tényként megállapítható, hogy a megállapodás aláírásakor a felek annak minden oldalát kézjegyükkel az utolsó oldalát pedig aláírassal és bélyegző lenyomatukkal látták el. F. L. tanúkénti meghallgatását a 2009. november 26-án tartott közmeghallgatáson tett, az iratokhoz F/8. szám alatt csatolt nyilatkozata alapján tartották indokoltnak. Hangsúlyozták, hogy tényként állapítható meg, hogy a 2001. május 17-i képviselő-testületi határozatot követően megkezdődtek az egyeztetési tárgyalások a régi piac bérlőivel, amelyek az új polgármester megválasztása után is folytatódtak. Álláspontjuk szerint a 231/2001.(V.17.) KT határozat nem csupán egy szándéknyilatkozat, hanem az abban foglaltak az alperest kötik.

Az alperes fellebbezési ellenkérelmében az elsőfokú ítélet helybenhagyását kérte. Kiemelte, hogy az elsőfokú bíróság eljárási szabályt nem sértett, a tényállást teljes körűen feltárta. Helyesen mellőzte

F. L. és dr. N. I. volt jegyző meghallgatását, mivel a felperesek egyik tanúval kapcsolatban sem jelölték meg, hogy konkrétan milyen adatokkal és körülményekkel kapcsolatban kéri a meghallgatását. Hangsúlyozták, hogy a beavatkozás megengedéséről az elsőfokú bíróság a Pp. 56. § (1) bekezdésében foglaltakkal összhangban rendelkezett, annak tárgyában végzéssel határozott, amelyet a 2015. június 17-i tárgyalási jegyzőkönyv rögzít. A beavatkozó perbeli jogállása nem azonos a peres felekkel, a beavatkozó a perben más perbeli személyként vesz részt. Az alperesi beavatkozó ugyanakkor a teljes elsőfokú eljárásban egyetlen érdemi észrevételt nem tett, indítványa nem volt, erre tekintettel a kötelező jogi képviselő hiányának nincs jelentősége. A beavatkozónak kizárólag a személyes meghallgatására került sor, amely alkalmával a 2010. május 27-i és a 2010. június 10-i képviselő-testületi üléseken előadott nyilatkozatait ismételte meg. A beavatkozás megengedése tehát nem minősül olyan lényeges eljárási szabálysértésnek, amely az elsőfokú ítélet hatályon kívül helyezését megalapozza.

Az elsőfokú ítéletnek jogerőre emelkedett rendelkezése nem volt, ezért azt az ítéletábra teljes terjedelmében vizsgálta felül.

A felperesek fellebbezése az elsőfokú ítélet hatályon kívül helyezésére is irányult, ezért elsődlegesen ezt az indítványt kellett vizsgálni figyelemmel arra, hogy ennek megalapozottsága az elsőfokú ítélet érdemi felülbírálatát kizárná.

A Pp. 252. § (2) bekezdése szerint a másodfokú bíróság az elsőfokú bíróság ítéletét akkor helyezheti hatályon kívül és akkor utasíthatja az elsőfokú bíróságot újabb tárgyalásra és újabb határozat hozatalára, ha az elsőfokú eljárás lényeges szabályainak megsértése miatt szükséges a tárgyalás megismétlése, illetőleg kiegészítése. A fellebbezés az elsőfokú bíróság eljárási szabálysértését abban jelölte meg, hogy nem hozott végzést a beavatkozás megengedéséről, továbbá a beavatkozó a perbehívást elfogadó nyilatkozatot hatályosan csak jogi képviselő útján tehette volna meg. A felperesek előadása csak részben megalapozott, mert az elsőfokú bíróság 18/I. sorszám alatt alakszerű végzést hozott, amellyel megengedte, hogy Alperesi beavatkozóperbehívottként az alpereshez beavatkozási minőségben csatlakozzon. Ezt követően a korábbi polgármester jogi képviselő nélkül beavatkozóként annyiban vett részt az eljárásban, hogy a tárgyalásokon megjelent, illetve őt az elsőfokú bíróság személyesen meghallgatta. Helyesen hivatkoztak a felperesek arra, hogy az elsőfokú bíróság hatálytalan nyilatkozat alapján engedte meg a beavatkozó csatlakozását, mert a perben a jogi képviselő kötelező. Ezt a tényt az elsőfokú bíróság is felismerte és felhívta a beavatkozót, hogy gondoskodjon a jogi képviselőtéről, később azonban nem vonta le a felhívás eredménytelenségének a jogkövetkezményét. Mindezek alapján az eljárási szabálysértés ténye megállapítható ez azonban az eljárás megismétlését az adott esetben nem teszi szükségessé. Az alperes az ellenkérelmében helyesen hivatkozott ugyanis arra, hogy a beavatkozó az eljárás során a beavatkozási jogaival nem élt, nem volt olyan perbeli cselekménye, nyilatkozata, ami az elsőfokú eljárás menetére, vagy az elsőfokú határozat meghozatalára, az érdemi döntésre befolyással lett volna. A személyes meghallgatására sor került, ehhez azonban a jogi képviselő nem volt szükséges. A Pp. 73/B. § (1) bekezdése kifejezetten rendelkezik arról, hogy nem hatálytalan a jogi képviselő nélkül eljáró fél perbeli nyilatkozata, ha az adott perbeli cselekményre a meghatalmazott útján történő eljárást a törvény kizárja. A személyes meghallgatás pedig nyilvánvalóan nem valósulhat meg jogi képviselő útján, így azt az elsőfokú bíróság figyelembe vehette és értékelhette. A Pp. 252. § (2) bekezdése alapján tehát a hatályon kívül helyezésnek nem volt helye. A felperesek további tanúbizonyítást, vagy egyéb bizonyítást kifejezetten nem kértek, de a későbbiekben kifejtettek szerint erre nem is volt szükség, ezért a hatályon kívül helyezést a Pp. 252. § (3) bekezdése sem alapozhatta meg. Itt utal az ítéletábra arra, hogy az elsőfokú bíróság az elutasított indítványok mellőzésével kapcsolatos indokolási kötelezettségének eleget tett.

A fentiek alapján az elsőfokú ítélet hatályon kívül helyezésére nem volt ok, ezért azt az ítéletábra érdemben vizsgálta.

Az elsőfokú bíróság a releváns tényeket feltárta, döntésével az ítéletábra egyetért, annak indokait részben osztotta az alábbiak szerint.

A felperesek keresetének ténybeli alapja az volt, hogy jogelődjük a piac üzemeltetése során jövedelemtől esett el, mert az alperes nem teljesítette a szerződésből eredő piacbezárási kötelezettségét. A perben a ... Piac- és Ingatlankezelő és Hasznosító Kft. kártérítési igényét érvényesítették a vele megkötött engedményezési szerződés alapján. Nem vitás, hogy a ... Piac Kft.-vel az alperes nem állt szerződéses jogviszonyban, erre a felperesek maguk sem hivatkoztak. Az alperes piacbezárási kötelezettségét elsődlegesen az ... Gépészeti és Szolgáltató Kft.-vel 2001. december 17-én létrejött megállapodására alapították. Kártérítési igényt megalapozhat olyan magatartás is, amely nem a károsulttal, hanem egy harmadik személlyel kötött szerződés megszegése folytán jogellenes, amennyiben okozati összefüggésben áll a bekövetkezett kárral. Helyesen indult ki ezért az elsőfokú bíróság abból, hogy a régi Ptk. 339. §-a alapján vizsgálni kell a perben a kártérítés feltételeinek a fennállását, mindennek előtt azt, hogy megvalósult-e jogellenes magatartás az alperes részéről, ebben a körben pedig azt, hogy kötött-e az ... Szolgáltató Gépészeti Kft.-vel a keresetben foglaltak szerinti szerződést. Amennyiben a szerződés létrejött, akkor vizsgálható annak érvényessége, amennyiben érvényes, akkor pedig az, hogy az alperes megszegte-e a megállapodást, azaz megállapítható-e a hivatkozott jogellenes magatartása.

A felperesek a szerződés létrejöttének igazolására okirati bizonyítékot csatoltak. Maga az alperes sem vitatta, hogy ezt a másolatban csatolt megállapodást a volt polgármester, az alperesi beavatkozó aláírta a megjelölt tartalommal és ezt a tényt az aláíró alperesi beavatkozó maga is elismerte. A Pp. 163. § (2) bekezdése alapján nem kizárt, hogy a felek egyező előadása alapján se fogadja el a bíróság a valónak állított tényeket, ha azzal kapcsolatban kételye merül fel. Az ítéletábra azonban az elsőfokú ítélet ezzel kapcsolatos okfejtésének és az ezzel összefüggő fellebbezési kifogásoknak nem tulajdonított jelentőséget a perben, mert a felek által egyébként egyezően előadott tények valónak való elfogadása esetén sem megalapozott a kereseti kérelem. Helyes ugyanis az elsőfokú bíróság másodlagosan kifejtett azon érvelése, hogy álképviselet folytán nem jött létre a hivatkozott szerződés. Ebben a körben az ítéletábra az elsőfokú bíróság indokolásával egyetértett az alábbi kiegészítéssel.

A hivatkozott megállapodás szerint az alperes a résztulajdonában álló piac megszüntetésére vállalt kötelezettséget. A piac nyilvántartott fenntartója az önkormányzat, aki azt a piacfelügyelet útján üzemelteti. Az alperes által csatolt Vagyonrendelet alapján megállapítható, hogy az ingatlan korlátozottan forgalomképes alperesi tulajdon. Az ingatlanon a piac fenntartására és üzemeltetésére az önkormányzat mint tulajdonos jogosult. Ilyen módon a tulajdonost megillető, a használatra, a hasznok szedésére vonatkozó jogát gyakorolja.

Az elsőfokú eljárásban az alperes helyesen hivatkozott arra, hogy az Ötv. 9. § (1) bekezdése szerint az önkormányzati feladat- és hatáskörök a képviselő-testületet illetik meg. A képviselő-testületet a polgármester képviseli, de a képviseleti joga nem jelenti a képviselő-testület hatáskörének gyakorlását. Az Ötv. 80. § (1) bekezdése értelmében az önkormányzati vagyon felett a tulajdonosi jogok gyakorlásáról a képviselő-testület rendelkezik. A képviselő-testület e hatáskörét részben vagy egészben átruházhatja állandó jelleggel az Ötv. 18. § (1) bekezdése szerint megalkotott szervezeti és működési szabályzatban, illetve eseti jelleggel, testületi határozat útján. Amennyiben a hatáskör

nem kerül átruházásra, a polgármester csak a testületi határozat által meghatározott körben képviselheti az önkormányzatot. (BH2009. 183.)

Az adott esetben nem merült fel adat, hogy akár jogszabály alapján, akár egyedi képviselő-testületi határozat alapján a piac működtetését, megszüntetését magában foglaló jog, azaz a hasznosítás jogának gyakorlása átruházására került volna. A felperesek egyedi testületi határozatra hivatkoztak, azonban a képviseleti jog korlátozottsága a határozati javaslat (164/2001/04.26. sz.) és a meghozott képviselő-testületi határozat (231/2001.(V.17.) KT. döntés) alapján, illetve ezek különbözősége folytán egyértelmű. Ezt támasztja alá a képviselő-testület jegyzőkönyve is. A képviselő-testület nem az eredeti javaslat szerinti megállapodás aláírására jogosította fel a polgármestert, akinek erről a tanúvallomása szerint tudomása volt. Maga is úgy nyilatkozott, hogy tudatában volt annak, hogy nem kapott felhatalmazást az adott megállapodás aláírására. A ténylegesen elfogadott 231/2001.(V.17.) KT. képviselő-testületi határozat pedig egyértelműen nem arról rendelkezik – ahogy ezt az elsőfokú bíróság szintén helytállóan állapította meg –, hogy az alperes kötelezettséget vállalt a régi piac megszüntetésére, csupán egy szándéknyilatkozatot fogalmaz meg. Mindebből az következik a régi Ptk. 219. § (1)–(2) bekezdése alapján, hogy a polgármester álképviselőként járt el, utólagos jóváhagyás hiányában az általa aláírt megállapodás a képviseltet nem köti, abból eredően az alperesre jogok és kötelezettségek nem származtak. A megállapodás létrejöttének hiányában pedig fel sem merülhet, hogy annak megszegésével követett el az alperes olyan jogellenes magatartást, amely kártérítési felelősségét megalapozná. Hasonlóképpen alaptalanul hivatkozott arra, hogy az alperes a képviselő-testületi határozatban vállalt kötelezettségét sértette meg, mert a határozat ilyen kötelezettségvállalást nem tartalmaz

A kifejtettekre tekintettel az ítéletábra az elsőfokú ítéletet az indokolás fenti kiegészítésével a Pp. 253. § (2) bekezdésében foglaltak alapján helybenhagyta.

Az eredménytelenül felperesek a Pp. 78. § (1) bekezdésében foglaltak alapján kötelesek megfizetni az alperesnek a 32/2003. (VIII. 22.) IM rendelet 3. §-ának (2), és (5)-(6) bekezdése szerint, mérlegeléssel meghatározott ügyvédi munkadíjból álló másodfokú perköltséget, továbbá kötelesek az illetékfeljegyzési joguk folytán feljegyzett fellebbezési illetéknek az állam javára való megfizetésére a 6/1986. (VI. 26.) IM rendelet 13. § (2) bekezdése értelmében.

Budapest, 2017. év február hó 9. napján

dr. Sándor Ottó s. k.
a tanács elnöke

. Ócsai Beatrix s. k.
előadó bíró

. Szabó Annamária s. k.
bíró

A kiadmány hitelül:

bíróági tisztviselő